

[Kirsten Jacobsen]

opfører sig ansvarligt. Det interessante er ikke at vide, hvor mange der tager et bestemt lån. Det, der er interessant, er, at man overholder lånegrænserne, og her er der ingen forskel.

Jeg synes, det er stor magt at tillægge 12 mandater, at det er os, der bærer ansvaret for ægtefællehandlerne. Bestemmelsen i § 26 var udarbejdet efter 2 års forarbejder i Boligministeriet, og der blev ikke stillet ændringsforslag, da realkreditloven blev vedtaget i december 1989, heller ikke af hr. Jørgen Estrups parti.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Hr. Jørgen Estrup trækker minder frem fra fortiden og konkluderer, at regeringspartierne nu mener noget andet. Fortiden skal jeg selvfølgelig ikke løbe fra, og jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Estrup, at jeg ikke har konsulteret Anders Andersen. Men den politik, som bl.a. Anders Andersen har været med til, har jo båret frugt. Og jeg vil minde om, at vi nu har fået styr på betalingsbalancen – det er forskellen fra fortiden til nu. Jeg opfordrer på ingen måde til uansvarlighed, tværtimod, men jeg ønsker en større frihed på området, og det får vi så, og vi er stadig væk af den opfattelse, at det er ansvarligt at gå så langt, som vi gør nu.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Mejdahls sidste betragtning kan selvfølgelig ikke overraske mig, for det var det, hr. Mejdahl sagde før, men det kan overraske mig, at vi ikke får nogen egentlig begrundelse for, hvorfor hr. Mejdahl mener, at det nu er realistisk. Det er jo ikke sådan, at regeringen i øvrigt skilter med, at man har fuldstændig frit tøjrs slag på det økonomiske område, og at vi kan slappe af over for den økonomiske politik; sådan har jeg i hvert fald ikke opfattet det. Og jeg har også forstået på boligministeren, at der er en del ting, som man gerne ville lave f.eks. på byfornyelsesområdet, men som man har meget dårligt råd til og vanskeligt ved at få finansieret. Men her mener hr. Mejdahl altså, at der nu er råd til at finansiere forbrugslånene. Det synes jeg er en betragtning, som vi også er nogle der vil huske Venstre for.

Dernæst vil jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, at bortforklaringerne går ikke. Det var ikke

Det Radikale Venstre, som førte an i krigen mod kreditforeningerne – det var fru Kirsten Jacobsen. Derfor er det også fru Kirsten Jacobsens ansvar, uanset hvad der sker i Folketinget, når fru Kirsten Jacobsen selv fremsætter forslag, at forklare, hvordan de sikrer en fornuftig, realistisk ansvarlighed hos kreditforeningerne. Det er det, vi mangler. Fru Kirsten Jacobsen giver los og gør det ud fra den betragtning, at vi bare skal have lov til at få et frit lånemarked. Det er jeg enig i på længere sigt, men det kræver dog, at baggrunden er til stede hos institutionerne.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Jørgen Estrup bliver ved med at tale om at give los, og at der nu bliver udvidede forbrugsmuligheder, men hr. Jørgen Estrup glemmer jo at fortælle, hvori de består. Den boligejer, som i dag ønsker at få sig et ekstraforbrug – eller måske med hr. Jørgen Estrups ord et overforbrug – kan jo frit gå i et hvilket som helst pengeinstitut og belåne den friværdis, der måtte være opstået i ejendommen – uden problemer. Den eneste forskel på at gå i pengeinstitut og gå i kreditforeningen er, at der skal betales en meget større rente i pengeinstituttet. Der har hr. Jørgen Estrup et forklaringsproblem: Hvori består det samfundsøkonomisk fornuftige i at forlange en højere rente for det samme lån i et pengeinstitut, frem for at lade det indgå i realkreditinstitutternes lånemuligheder og -tilbud? For de mennesker, som hr. Jørgen Estrup altså er så bekymret for absolut vil ud og bruge løs og ødelægge hr. Jørgen Estrups betalingsbalance, og hvilke ulykker de ellers kan volde, kan gøre det i dag; de kommer bare til at betale en lidt højere rente for det. Og da vi jo heldigvis ikke længere har nogen renteaftgift her i landet, er hr. Jørgen Estrups argumentation stenalderagtig. Den er fra den tid, hvor vi havde renteaftgift og de andre adfærdsreguleringer. Det har vi ikke længere. I dag kan folk låne – og heldigvis for det – som de har lyst til, men de kommer bare til at betale en højere rente for det. Og det mangler hr. Jørgen Estrup i sin argumentation.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):